

The Tree of the Truth

A Bedtime Story

Idea/Author: R. Windisch
Date: August 2007
Start in Wiki-Books: January 2008

Dear Reader!

In case you are convinced that religion in in general ment to be something good, continue to read.

In case you are convinced that each and every belief shall have his place but is not allowed to be misused to bring hate to the people, continue to read.

In case you are convinced that only with tolerance towards the believers of different religions the global world can be deescalated, continue to read.

In case you are convinced, continue to read this book!

Enjoy it!

„There is nothing more powerful than an idea whose time has come.“

Victor Hugo (1802-1885), French poet

Table of content:

Organisational remark: the languages are/will be alphabetically sorted according their English name.
The foreword of the author is kept in English only and is not foreseen to be translated.

<u>FOREWORD OF THE AUTHOR</u>	4
SOME HISTORICAL REMARKS AND THANKS	4
WHY THE TYPE OF A BEDTIME STORY HAS BEEN USED?	4
HOW THE BOOK IS PLANNED TO BE IMPROVED?	5
<u>THE BASE STORY IN DIFFERENT LANGUAGES</u>	6
CHINESE VERSION	7
CROATIAN VERSION – HRVATSKA VERZIJA	9
CZECH VERSION – ČESKÁ VERZE	11
DUTCH VERSION - NEDERLANDSE VERSIE	13
ENGLISH VERSION	15
FARSI/PERSIAN VERSION	17
GERMAN VERSION – DEUTSCHE VERSION	19
HUNGARIAN VERSION – MAGYAR NYELV	21
POLISH VERSION – POLSKI WERSJA	23
ROMANIAN VERSION - VERSIUNE ROMANEASCA	25
RUSSIAN VERSION - РУССКАЯ ВЕРСИЯ.	27
SPANISH VERSION - VERSIÓN EN ESPAÑOL	29
NEXT LANGUAGE	31
<u>CONTINUING STORIES TO THE BASE STORY</u>	32
LANGUAGE XYZ	32
<u>INDISPUTABLE RULES REPRESENTING THE TRUNK OF THE TREE OF THE TRUTH</u>	33
<u>CONCLUSIONS AND REQUESTS</u>	34
<u>REFERENCES</u>	35

Foreword of the author

The intention of the subsequent bedtime story is to support inter religious understanding, gain respect and tolerance for any of the serious ways to find the truth. I would like to offer a brick stone to stop the fighting against each other on the justification that religion requests this fight.

Each new translation of the bedtime story is welcome and will be added to this Wikibook.

Some historical remarks and thanks

The seat for this book has been put in the soil at a visit of the author to Mt. Athos/Greece in spring 2007. The simple idea was that it can not be the intention of any God that the common sense is less worth than the differences between the various sets of beliefs.

After subsequent thoughts and a lot of discussions with friends, I decided to write this book. With philosophers in Vienna I had the chance to reconcile this idea as well; in those talks the decision for a bedtime story has been made finally.

As I worked in many projects in many different countries and my private network is very international I used this base for the initial set of translations. These translations are the base for the start of this Wikibook – Tree of the Truth.

I would like to thank a lot to all contributors so far; they motivated and energized a lot.

Why the type of a bedtime story has been used?

The type of a bedtime story has been chosen as normally, bedtime stories are told to younger kids from grand parents or parents. Grandparents have the experience of a longer life and they normally see their own impressions and experience with more grace and generosity. As well as parents normally want to tell their kids to act with respect to each other and freedom is an important human right.

In this sense I wanted to provide a simple story which hopefully meets those ideas with the special reference to the different beliefs of the different people. As a matter of fact of the globalisation, we have to live together, Muslims next door to Jews, Christians next door to Hindus and Buddhists etc. If we do not succeed, we will end up in an ultimate chaos.

A bedtime story is in daily life more useable as a theoretical, scientific book, therefore the bedtime story has been born. Please make use out of this bedtime story as much as possible and distribute as well to your friends and acquaintances.

How the book is planned to be improved?

The current text of the bedtime story shall be seen as base version of the “Tree of the Truth” only. This base version is offered to be enhanced with other subsequent chapters. Hopefully a lot more chapters are added from other Wikibookians, e.g. bees of different honeycombs or beehives become friends and are facing together a lot of adventures and get together a lot of insights.

In case a Wikibookian wants to set up a continuing story, this continuing story is not necessarily translated to all other available languages from the author of this extension. In case the story is fine, other interested Wikibookians will care about the translations.

The current Wikibook contains all available translations of the “Tree of the Truth”. Additional translations are planned to be added in this book when available. Maybe in a later stage, the book will be split in different books according to the available translations. But now the intension is to stay in one book.

In case you want to send an e-mail to the author, pls. do not hesitate and use treeofthetruth@gmail.com.

The Base Story in Different Languages

The current available translations of the base story:

- o Chinese Version
- o Croatian Version – Hrvatska verzija
- o Czech Version – Česká verze
- o Dutch Version - Nederlandse Versie
- o English Version
- o Farsi/Persian Version
- o German Version – Deutsche Version
- o Hungarian Version – Magyar nyelv
- o Polish Version – Polski Wersja
- o Romanian Version - Versiune Romaneasca
- o Russian Version - Русская версия
- o Spanish Version - Versión en Español
- o Next Language

Chinese Version

真理之树

一天晚上入睡之前，爷爷给他的孙子讲了这样一个故事：

在一片美丽的草地上有一棵枝繁叶茂的大树，这是一棵真理之树。大树的根已深深地扎入地下，任何风暴都不能动摇它。树干笔直粗壮，上面分出许多枝干杈叶，杈枝上又分出许多细小的分支。各色盛开的鲜花装饰着百万个树枝树杈，每一棵枝杈上的花束都有自己的、区别于邻枝的颜色。

一群群蜜蜂将它们的窝筑于真理之树上。从树的周边飞来成千上万个蜜蜂，辛勤地采集鲜花中的花粉，并把它们带回蜂窝去。蜂窝都形状各异，都有不同数量的蜂房。习惯上一个蜂房的蜜蜂一般只从同一棵树枝上采集花粉，但也可以品尝别的树枝上的花蜜并采集回来。每一棵树枝都有足够多的鲜花供蜜蜂采集。

蜜蜂用采集到的花粉制作美味的蜂蜜，这是它们维持生存的唯一食物来源。多数时候，蜂蜜的味道是一样的，因为它们是采自同一棵树枝。从其它树枝采集花粉给蜂蜜带来不同的味道。从蜂蜜的味道中蜜蜂知道，不是只有从它们常采集花粉的树枝上得到的花蜜好吃，从其它树上采集的花蜜也很好，对他们也很有用。

有时风和小鸟会携带有毒的种子，将它们沾粘在树枝上。这些种子会在真理之树的粗枝上成长并开出有毒之花来。混杂在其他盛开的花朵中的毒花朵使蜜蜂们没有办法辨别。所以一些蜜蜂有可能会采集到有毒的花粉。用有毒的花粉制作出来的蜂蜜就会带来严重的后果。蜜蜂吃了有毒的花蜜因无法消化很快就会死去。蜜蜂们试图用他们所了解到的知识告诉他们的下一代，怎样区别有毒的花粉和无毒的花粉，但是，不是所有的蜜蜂都愿意倾听和接受。

这个故事告诉我们，每一个蜜蜂都可以从老蜜蜂那儿学到一些知识。但每一个蜜蜂都要自己学习找出区别毒花粉和无毒花粉的办法。只有采集没有毒的花粉才能制作出供蜜蜂生存的花蜜来，只有这样的花蜜，才能使蜜蜂拥有一个快乐的、美好的生活。

作者对故事的注解：

故事讲述人可根据孩子年龄的大小、感兴趣程度，加入一些生活中类似的人生哲理，比如：

- 大树的树干代表了生活中的基本原则/真理
 - 不杀戮
 - 男女平等
 - 己所不欲，勿施于人
 - 等等
- 大树的主要粗枝可被视为世界的主要宗教，而小的枝杈就是他们的不同形式和不同的解读。
- 树枝也可被视为通向真理的其它方式，如科学、艺术等。
- 树上所开的花是宗教和教堂提供给人们的信仰理念，这些理念原则是各教派相互尊重、和平共处的基础。
- 不同的蜜蜂族群代表人类不同的种族。
- 蜂窝里的蜂房是不同的国家。
- 每个人都有选择宗教信仰的自由，正如蜜蜂有自由选择从那棵枝上的哪些花中采集花粉一样。
- 人们在探索生存的有益规则，如何才能尊严地生活，同时又能与其他人相互理解，和谐共存。
- 蜜蜂可以从自己的蜂窝搬迁到其它的蜂窝，但是它要尊重新蜂群的纪律，才能被新家所接受。
- 有毒的树枝和花朵可以被视为恶意的传教士打着宗教的名义在煽动。这些演讲者可以蒙蔽寻求真理者的眼睛，将他们引上歧途。
- 为了区分有毒花朵和无毒花朵，人们要谨慎选择。可以通过教育或其他方法帮助人们学会辨别真理。

一个好的主意恰逢其时，魅力无比！

维克托 胡果 (1802/1885)，法国诗人

Croatian Version – Hrvatska verzija

Stablo Istine

Djed je svom unuku jedanput ispričao sljedeću laku-noć-priču:

Na jednoj prekrasnoj livadi stoji jedno jako lijepo stablo, stablo istine. Korijen stabla je toliko učvršćen u zemlju da mu niti jedna žestoka oluja ne može naškoditi. Trupac stabla je debeo, ravno izrastao u debele grane iz kojih pak niče mnogo tanjih grana i veliki broj mladica. Nepregledno raznovrsno mnoštvo cvatova ukrašava milijun mladica. Svaka grana proizvodi svoje cvatove raznovrsnih boja, što ih razlikuje od drugih grana.

Mnogobrojni rojevi pčela sagradili su svoje saće oko stabla istine. Pčele stižu u tisućama sa svih strana svijeta, traže cvjetni sok kojeg marljivo skupljaju i svojoj saći vraćaju. Košnice pčela su različitih veličina pa se u košnicama nalazi uvijek različita količina saća. Pčele jedne košnice skupljaju samo cvatove jedne grane, ali im ipak nije zabranjeno okusiti cvjetni sok sa drugih grana. Cvjetnih cvatova ima dovoljno za sve vrijedne pčelice.

Med kojeg pčele proizvode skupljajući cvjetne sokove jest ukusan i stvara temelj za daljnji život roja pčela. Med je većinom istog okusa jer se cvjetni sok skuplja samo sa jedne grane. Skupljanjem cvjetnog soka sa drugih grana med dobiva novi okus. Kroz te različite vrste meda odnosno zbog cvatova sa drugih grana med je dobrog okusa i vrijedan je.

Ali vjetar i ptice donose sjeme otrovnih biljaka koje se utvrde na divnom stablu istine. Iz toga sjemena na postojećim granam stabla, kasnije izrastu otrovni cvatovi koji se znaju pomiješati sa dobrim cvatovima stabla istine. Pčele veoma teško mogu razlikovati cvatove i tako ponekad skupe cvjetni sok otrovnih cvatova. Med koji poslije iz tog otrovnog cvjetnog soka nastaje nije dobar niti vrijedan. Pčele koje taj med jedu ne mogu ga probaviti i uskoro umiru. Pčele doduše pokušavaju nasljednim roju pčela prenijeti njihovo znanje o razlikovanju dobrog cvata (cvata istine) od onog koji donosi smrt, ali to znanje se ne prihvaća uvijek.

Pouka iz ove priče jest, da svaka pčela ipak znanje može preuzeti ali i sama naučiti razlikovati koji su cvatovi otrovni a koji su cvatovi istine. Samo kroz skupljanje cvjetnog soka cvatova istine nastaje životno darovni med. Samo taj med osigurava pčelama veseo i ispunjen život.

Daljnje napomene pisca ovoj laku-noć-priči:

Pripovjedač može prema starosti i interesu djece koja slušaju tu priču, uspostaviti veliki broj sličnosti prema životu ljudi, npr.:

- Trupac stabla predstavlja osnovna pravila/ osnovne istine života, koja za sve ljude bez obzira na rasu imaju valjanost, npr.:
 - o Ne ubij.
 - o Čovjek i žena imaju ista prava.
 - o Što ti ne želiš da tebi netko napravi, ne čini nikom drugome.
 - o ...
- Glavne grane predstavljaju različite svjetske religije, a mladice različita izražavanja i tumačenja tih svjetskih religija.
- Grane mogu isto tako predstavljati dodatne putove istine, npr. nauke, umjetnosti i slično.
- Cvatovi grana mogu se smatrati načelima vjere koje religija i crkva nudi ljudima koji ih traže. Ti cvatovi grana predstavljaju mir i poštivanje među ljudima
- Različiti rojevi pčela predstavljaju različite rase ljudi.
- Saće u košnicama predstavlja različite države.
- Ljudi imaju slobodu samostalno izabrati vjeru – upravo onako kako su pčele slobodne sa svih cvatova stabla skupljati cvjetni sok.
- Ljudi potražuju dobra pravila da bi živjeli svoj život u dostojanstvu i zadovoljstvu te se dobro slagali s drugim ljudima.
- Pčela se može preseliti iz jedne košnice u drugu, ali ipak morati će se pridržavati pravila igre te nove košnice da bi je u njoj prihvatili.
- Otrovne grane i mladice vide se kao podbadanje jednog propovjednika mržnje u ime religije. Propovjednici mržnje mogu oslijepiti ljude koji tragaju za istinom u srcu i voditi ih u krivom smjeru.
- Treba biti vrlo oprezan i raspoznavati otrovne i dobre cvatove npr. podržavati ljude kroz obrazovanje da prepoznaju pravdu

«Ništa nije snažnije osim jedne ideje čije je vrijeme došlo!»

Victor Hugo (1802-1885), francuski pjesnik

Czech Version – Česká verze

Strom pravdy

Jednou vyprávěl jeden děda svému vnukovi tento příběh na dobrou noc:

Na krásné louce stojí krásný velký strom, strom pravdy. Svými kořeny je pevně v zemi zakotven, takže jej ani silná bouře nemůže porazit. Kmen stromu je silný a rovný. Z kmene dále vyrůstají silné větve, které se rozrůstají do tenčích větví a dále mnoha tenkých větviček. Špičky těchto větviček zdobí nepřehledné množství květů. Na každé větvi kvetou květy určité barvy, které se liší od květů sousedních větví.

V okolí stromu se usídlilo mnoho včelstev. Tisíce včel přilétají neustále ze všech stran. V květech stromu hledají pyl, který pilně sbírají a přinášejí do svých úlů. Jejich úly jsou různě velké a také počet pláství v nich je různý. Je zvykem, že včely jednoho úlu sbírají pyl z květů jedné větve. Není však zakázáno ochutnat a brát pyl i z jiných větví. Na větvích je dostatek květů pro všechny včely.

Med, který včely sběrem pylu produkuje, chutná výborně a tvoří základ dalšího života včelího národa. Med má také většinou stejnou chuť, neboť pyl pochází z květů jedné větve. Když včely použijí pyl z květů jiných větví, dostane med novou chuť. Podle těchto různých druhů medu včely vidí, že i květy ostatních větví jsou pro jejich med dobré a mají význam.

Avšak vítr a ptáci přinášejí semena jedovatých rostlin, které se na stromě pravdy zachytí. Na silných větvích stromu pravdy vyrůstají z těchto semen jedovaté větve a jejich jedovaté květy se mísí mezi květy stromu pravdy. Včely mohou květy jen těžko rozeznat a tak někdy nasbírají i pyl jedovatých květů. Med, který však z tohoto pylu vznikne, má zlé následky. Včely, které jedly tento med, jej nemohou strávit a brzo umřou. Snaží se sice ještě předat dalším včelím generacím jejich vědomosti o rozlišování mezi dobrými květy a květy, které přinášejí smrt, avšak tyto vědomosti nejsou pokaždé převzaty.

Z tohoto příběhu plyne poučení, že každá včela je sice schopná převzít vědomosti, avšak musí se naučit sama rozlišovat, které květy jsou jedovaté a které jsou květy stromu pravdy. Jen když bude sbírat pyl z květů stromu pravdy, vyrobí med, který dává život. Jen takový med zajistí včelám šťastný a spokojený život.

Poznámky autora k tomuto příběhu:

Vypravěč může dle věku a zájmu naslouchajících dětí nabídnout řadu analogií s životem lidí, kupříkladu:

- Kmen stromu znázorňuje základní pravidla/základní pravdy života, které platí pro všechny lidi bez rozdílu rasy, například:
 - o Člověk nemá zabíjet
 - o Muži a ženy mají stejná práva
 - o Co nechceš aby druzí činili tobě, nečiň druhému
 - o ...
- Hlavní větve představují světová náboženství, další větve pak různé formy a výklad těchto náboženství.
- Větve mohou také znázorňovat další cesty vedoucí k pravdě, například vědy, umění apod.
- Květy a větve mají být chápány jako podstaty víry, které různá náboženství hledajícím lidem nabízejí. Tyto pak mají být základem mírumilovného, dobrého a ohleduplného soužití lidí.
- Různé včelí národy znázorňují lidské rasy.
- Plástve v úlech znázorňují různé státy
- Každý si může sám vybrat ze všech náboženství, tak jako i včely mohou sbírat pyl ze všech květů stromu
- Lidé hledají dobrá pravidla pro důstojný a spokojený život a dobré soužití s ostatními.
- každá včela může také přesídlit k od jednoho včelího národa k druhému, musí však dodržovat pravidla nového včelího národa, aby mohla být přijata.
- jedovaté větve a jedovaté květy mají být chápány jako štvání nevraživých kazatelů ve jménu náboženství
- tito kazatelé nenávisti mohou lidi v jejich hledání pravdy oslepit a svést z cesty.
- Rozlišovat mezi jedovatými a správnými květy se může a musí opatrně, například cestou vzdělání, které lidem pomáhá rozpoznat co je to pravé.

„Nic není silnější než myšlenka, jejíž doba nastala!“

Victor Hugo (1802-1885), franc. básník

Dutch Version - Nederlandse Versie

De Waarheidsboom

Op een goede avond vertelde een opa dit verhaaltje aan zijn kleinkind

In de prachtige weide staat een grote, machtige boom. Dit is niet zomaar een boom, maar de waarheidsboom. De wortels van de waarheidsboom staan diep in de bodem zodat zelfs een zware storm de boom niet kan omwaaien. De stam is dik, en groeit recht omhoog. De stam splitst zich later in dikke takken, die zich weer splitsen in vele dunnere takken, die zich weer splitsen in oneindig veel kleine takjes. Een enorme hoeveelheid aan bloesems kleurt de takjes. De bloesems zijn verschillend van kleur en vorm voor elke tak.

Veel bijenvolken hebben hun raat in de buurt van de waarheidsboom. Duizenden bijen vliegen dan ook rond de boom en verzamelen de nectar van de bloesem. De honingraten hebben allemaal een verschillende grootte, en een verschillend aantal cellen. Het is traditie dat de bijen nectar verzamelen van hun eigen tak, maar het is niet verboden om ook eens nectar van een andere tak te proberen. Aan elke tak groeien genoeg bloesems voor allemaal.

De honing die de bijen van de nectar maken smaakt overheerlijk. Gelukkig maar, want het is hun enige bron van voedsel. Meestal smaakt de honing hetzelfde omdat de nectar van dezelfde tak verzameld wordt. Soms echter smaakt de honing wel goed, maar net een beetje anders. Dat komt omdat bijen af en toe van de ander tak nectar halen. Zo leren de bijen gelukkig wel dat andere nectar ook goed voor hen is.

Maar wind en vogels brengen zaden van giftige planten die zich vastzetten in de takken van de waarheidsboom. Uit deze zaden groeien giftige takken, waaruit giftige bloesems groeien. Het is moeilijk voor de bijen om de giftige van de goede bloesems te onderscheiden waardoor het wel eens gebeurt dat een bij nectar van een giftige bloem verzamelt. Dit heeft helaas slechte gevolgen voor de honing. De bij kan deze honing niet verteren en zal spoedig dood gaan. De bijen proberen hun kennis over het onderscheiden van de goede van de slechte bloesems wel over te brengen op de jongeren, maar naar hun raad wordt niet altijd geluisterd.

De moraal van het verhaal is dat elke bij de kennis van oudere bijen kan overnemen, maar dat elke bij zelf moet leren wat goede en slechte bloemen zijn. Alleen door het verzamelen van de nectar van goede bloemen, kan goede honing gemaakt worden, en kunnen de bijen lang en gelukkig leven.

Opmerking van de auteur bij dit verhaal

De verteller mag naar eigen inzicht en afhankelijk van de leeftijd en de interesse van het kind een aantal analogieën uit het leven toevoegen

- De stam van de boom staat voor de grondbeginselen van het leven, die voor iedereen gelden
 - Men zal niet doden
 - Vrouwen en mannen hebben dezelfde rechten
 - Doe anderen niet, wat jij niet wilt dat anderen jou doen
 - ...
- De dikke takken stellen de wereldreligies voor. De kleine takjes staan voor verschillende interpretaties en belevingen.
- De takken kunnen ook staan voor andere manieren waarop mensen op zoek zijn naar de waarheid: wetenschap, kunst,
- De bloesems staan voor de principes van de religies zoals die door de kerken en hun vertegenwoordigers worden uitgedragen. Deze principes moeten bijdragen aan een vreedzame en respectvolle manier van omgaan met elkaar.
- De bijenvolken zijn de verschillende mensenrassen.
- De cellen in de raten staan voor de verschillende landen.
- Elk mens staat het vrij om te luisteren naar wie hij wil, zoals bijen het vrijstaat nectar te verzamelen van bloesems aan andere takken.
- De mens zoekt naar manieren om een goed en waardevol leven te leiden, in goede omgang met elkaar.
- Een bij kan naar een ander volk gaan, maar moet de regels van dat volk accepteren om zelf geaccepteerd te worden.
- De giftige zaden en bloesems staan voor de mensen die haatpreken in naam van hun religie. Deze haatprekers kunnen mensen die op zoek zijn naar de waarheid verblinden.
- Het onderscheid tussen de goede en slechte bloesems kan en moet gemaakt worden door bedachtzaam te zijn, en door mensen, bijvoorbeeld door middel van onderwijs, te helpen zich te ontwikkelen om het goede te herkennen.

“Er is niets sterkers dan een idee, waarvoor de tijd rijp is”

Victor Hugo (1802-1885), Franse dichter

English Version

The Tree of the Truth

One evening a grandfather told his grandchild a bedtime story:

In a wonderful meadow there is a big and beautiful tree. It is the tree of the truth. The roots of the tree are deeply entrenched in the earth, so that no storm can harm it. The tree trunk is large and straight grown. Then the tree trunk divides into big branches which divide into many smaller branches and twigs. A immense variety of blossoms decorate the millions of thin branches. Every branch has its own colour and form of blossoms.

Many colonies of bees have their hives around the tree of the truth. The honeybees fly by thousands from every side of the tree. They busily collect the nectar of the blossoms which they bring back to the hives. The beehives have different sizes and also different numbers of honeycombs. Due to tradition, the bees of one honeycomb normally collect their nectar only from one branch. But it is not forbidden to taste and to collect the nectar from other branches as well. On every branch there are enough blossoms for all of the bees.

The bees make a delicious honey with their collected nectar. It is very important for the bees because it is their only food source. Most of the time the honey tastes the same, because the bees collect just from one branch. Sometimes the honey tastes different but also very delicious; that's because the bees collect from other branches too. The different flavours of honey lets the bees know that the nectar from other branches, not only the traditional ones, is also very useful for them.

But wind and birds bring seeds of poisonous plants with them. These cling to the branches. Out of these seeds, poisonous branches are growing on the strong branches of the tree of truth and the poisonous branches produce poisonous blossoms. It is hard for the bees to tell the poisonous blossoms apart from the healthy ones and so it happens that some of the bees are collecting the nectar of the poisonous blossoms as well. The honey that is produced out of the poisonous nectar has bad consequences. The bees who eat this honey cannot digest it and they soon die. The honeybees try to pass their knowledge how to differentiate the good from the death bringing blossoms to the next bee generation, but this knowledge is not always accepted.

The moral of the story is, that every bee can use the knowledge of the older bees. But every bee has to learn for itself, which are the poisonous blossoms and which the good blossoms. Only through collecting the nectar of the good blossoms will the life-giving honey be produced. Only with this honey can the bees have a joyful and fulfilled life.

Further remarks of the author to this bedtime story:

The teller of the bedtime story may add, depending on the age and interest of the listening child, numerous analogies to the life of people e.g.:

- The tree trunk represents the undoubtable basics which shall be valid for all human beings, for all different races, e.g:
 - Thou shall not kill
 - Men and women have the same rights
 - Do unto others as you would have others do unto you¹
 - etc.
- The main branches represent the world religions, the twigs shall be seen as the different shapes and interpretations.
- The branches represent as well additional ways to the truth e.g. science, fine arts, etc.
- The blossoms are the religious principles, which are offered by the religions and churches to the searching people. These principles should build the basis of a peaceful and respectful co-existence .
- The beehives are the different races of the mankind.
- The honeycombs in the hives are the different countries.
- Each human being has the freedom to listen and to see for oneself – as well as the bees have the freedom to collect nectar from each of the twigs, and from different types of blossoms.
- People are searching for good rules to live a life of dignity, satisfaction and good understanding with other people.
- A bee might migrate from its own hive to the next hive, but it has to respect the rules of the new colony of bees in order to be accepted.
- The poisonous branches and poisonous blossoms can be seen e.g. as malicious agitation by preachers of hate in the name of religions. These speakers can blind the hearts of the people in their search of the truth.
- The differentiation between the poisonous blossoms and the right blossoms can and has to be made by being careful and by helping the people to be able to select the right message e.g. by education.

„There is nothing more powerful than an idea whose time has come.“

Victor Hugo (1802-1885), French poet

¹ What you do not want, that is done to you, you should not treat anyone else...

Farsi/Persian Version

درخت حقیقت - نوشته‌ی: رودولف ویندیش

شب است و وقت خواب. کودک خردسال در رختخواب است و بدر بزرگ مهربان در کنارش، تا مثل هر شب، داستان شب را برایش بگوید. داستان امشب با شب‌های دیگر فرق دارد. داستان زندگی است. بدر بزرگ شروع می‌کند:

یکی بود یکی نبود، غیر از خدا هیچ‌کس نبود. در یکه دشت پهناور، درختی تنومند و زیبا بود و نام آن درخت حقیقت. ریشه‌های قوی و گسترده‌اش چنان در دل خاک چنگ زده بودند که هیچ توفانی قادر به خم کردن تنه‌ی کلفت و سر به فلک کشیده‌ی آن نبود. از این تنه، چند شاخه‌ی قوی جدا می‌شدند و از هر کدام چند شاخه‌ی دیگر و از هر شاخه‌ای چند صد شاخه‌ی نازک‌تر. از هر شاخه‌ای صدها و هزاران شکوفه‌ی زیبا روییده بود که با برگ‌ها و شکوفه‌های شاخه‌های دیگر فرق داشتند. هر شاخه، زیباتر و رنگارنگ‌تر از شاخه‌ی دیگر بود. اطراف این درخت، زنبورهای زیادی صدها کندوی کوچک و بزرگ ساخته بودند و در هر کندو، گروهی از زنبورها زندگی می‌کردند. هر روز، گروه‌هایی از زنبورها، از کوچک و بزرگ، نر و ماده، شهد شکوفه‌های یکی از شاخه‌ها را جمع می‌کردند و از آن عسل خوش طعم و معطری می‌ساختند. زنبورها می‌دانستند که شهد شکوفه‌های دیگر را هم می‌توانند جمع کنند، ولی طبق عادت فقط به جمع آوری شهد از شکوفه‌های یکه شاخه، قناعت می‌کردند. هیچ زنبوری مزاحم دیگری نبود و هیچ گروهی به‌ستیزه با گروه دیگر بر نمی‌خاست، چرا که شکوفه و شهد برای همه کافی بود. هر زنبوری که در امتداد شاخه‌ای پرواز می‌کرد، عاقبت به شکوفه‌ای خوشبو و شهدی گوارا می‌رسید. از آنجایی که مزه و عطر عسل، مربوط به گلی می‌شود که از شهد آن ساخته شده است، عسل هر گروه از زنبورها مزه و عطر خاص خود را داشت و هر عسلی از دیگری بهتر و خوش‌بوتر بود. عسل مایه‌ی حیات زنبورها و خوراک بچه‌هایشان بود. درخت حقیقت در این دشت تنها نبود و شکوفه‌هایش تنها منبع شیره برای زنبورها نبودند. پرندگان و باد از اطراف، بذر گیاهان مختلف را در میان شاخه‌های انبوه درخت حقیقت می‌پراکنده و بعد از مدتی گیاهانی روی شاخه‌های درخت حقیقت می‌روییدند که گل‌هایشان شیره‌ی سمی داشت. زنبورهای بی‌گناه و بی‌خبر هم گول رنگ این گل‌ها را می‌خوردند و شیره‌ی آن‌ها را می‌نوشیدند. ولی شیره‌ی آن‌ها آنقدر مسموم بود که به‌سیاری از آنان مجال بازگشت به‌کندو را نمی‌داد. بیچاره‌ها پیش از رسیدن به‌کندو و اختار به‌دیگران جان به‌جان‌آفرین تسلیم می‌کردند. آن‌هایی که می‌توانستند بازگردند، به‌دیگران هشدار می‌دادند که گول ظاهر گیاهان سمی را نخورند. گاهی هم شیره‌ی سمی این گیاهان، تمامی کندو را آلوده و خراب می‌کرد. گاهی زنبورهای بی‌نوا فقط با چشیدن شیره‌ی گل‌ها به فرق آن‌ها پی می‌بردند.

سال‌ها می‌گذرد، درخت حقیقت بی‌درپی شکوفه‌های زیبا و شهد جان‌بخش می‌آورد، باد هم بی‌کار نمی‌ماند و هر روز بذر گیاهی دیگر را به‌درخت حقیقت می‌نشانند و زنبورها را هر روز در مقابل آزمایشی دیگر قرار می‌دهد: شهد شیرین یا شیره‌ی سمی. زنبورها هم تا آنجایی که می‌توانند تجربه‌ی خود را به‌فرزندانشان انتقال می‌دهند و زندگی ادامه می‌یابد...

«هیچ چیز قویتر از ایده‌ای نیست که وقت آن رسیده باشد»

ویکتور هوگو شاعر فرانسوی 1802-1885 میلادی

تذکرات برای نقل‌کننده: نقل‌کننده می‌تواند طرز تعریف را به‌سن کودک تطبیق دهد و تشبیهاتی از زندگی روزمره در داستان بگنجاند، مانند: تنه‌ی درخت حقیقت، اصل و اساس را نشان می‌دهد و برای هر فرهنگ و مذهبی درست است مثل: بنای زندگی بر اساس راستگویی است. (گفتار نیکه، پندار نیکه و کردار نیکه)

نرسیدن از مشکلات زندگی و خم نشدن در مقابل هیچ بادی و مشکلی آغوش باز و سینه‌ی پر محبت برای همه شاخه‌های اصلی درخت حقیقت، کنایه از مذاهب بزرگ و شاخه‌های کوچکتر مانند مذاهب فرعی و برداشته‌های گوناگون محلی می‌باشند. (اسلام: سنی، شیعه - شیعه: 12 امامی، اسماعیلیه - مسیحیت: کاتولیک، پروتستان، آرتدکس - آرتدکس: ارمنی، روسی، یونانی و ...)

شکوفه‌ها دست‌آورد مذاهب و جهان‌بینی‌های مختلف و شهد آن‌ها مایه‌ی زندگی روحی انسان‌ها هستند.

هر کندویی یک کشور و هر گروهی یک ملت را نشان می‌دهد. انسان‌ها آزاد هستند که در هر کشوری و با هر ملتی زندگی کنند و از شهد هر شکوفه‌ای که می‌خواهند بنوشند.

هر ملتی بر اساس مساوات و عزت انسانی و در کمال مسالمت در کنار دیگر ملت‌ها زندگی می‌کند.

گیاهان سی و گل‌ها و شیره‌هایشان، رهبران دروغین (مانند هیتلر) و قول‌های کاذب و نتایج خائن برانداز پیروی از آن‌ها هستند.

فقط با تجربه و دانایی می‌توان به‌فرق گل سی و شکوفه، یا راست و دروغ پی برد.

German Version – Deutsche Version

Der Baum der Wahrheit

Ein Großvater erzählte einmal seinem Enkel folgende Gute-Nacht-Geschichte:

Auf einer wunderschönen Wiese steht ein mächtiger, schöner Baum, der Baum der Wahrheit. Die Wurzeln des Baumes sind fest im Boden verankert, sodass kein noch so schlimmer Sturm dem Baum etwas anhaben kann. Der Stamm ist dick und gerade gewachsen. Anschliessend beginnt sich der Baum in dicke Äste zu teilen, aus welchen wiederum viele dünnere Äste und eine Vielzahl von Zweigen hervorgehen. Eine unübersehbare Vielfalt von Blüten schmückt zu Millionen die feinen Spitzen der Zweige. Jeder Ast bringt eigene Blüten und Farben hervor, die sich von den Blüten des Nebenastes unterscheiden.

Viele Bienenvölker haben ihre Waben rund um den Baum der Wahrheit errichtet. Die Honigbienen kommen zu Tausenden und Abertausenden von allen Seiten herangeflogen. Sie suchen nach dem Nektar der Blüten, den sie fleißig einsammeln und zu ihren Waben zurückbringen. Die Bienenstöcke haben unterschiedliche Größen und in den Stöcken sind auch jeweils eine unterschiedliche Anzahl von Waben. Aufgrund der Überlieferung sammeln die Bienen einer Wabe nur von den Blüten eines Astes. Es ist ihnen jedoch nicht verboten, auch von anderen Ästen den Nektar zu kosten und zu holen. Es sind genug Blüten auf allen Ästen für alle Honigbienen da.

Der Honig, den die Bienen durch ihr Einsammeln des Nektars erzeugen, schmeckt köstlich und ist die Grundlage für das Weiterleben des Bienenvolkes. Meist schmeckt der Honig gleich, da nur der Nektar von den Blüten eines Astes verwendet wird. Beim Nektarsammeln von anderen Ästen bekommt der Honig einen neuen Geschmack. Diese unterschiedlichen Honigsorten lassen die Bienen erkennen, dass auch die Blüten anderer Äste, als die gewöhnlich angeflogenen, ihrem Honig gut tun und für sie wertvoll sind.

Doch Wind und Vögel bringen auch Samen von Giftpflanzen, welche sich im prächtigen Baum der Wahrheit festsetzen. Aus diesen Samen wachsen dann auf den bestehenden starken Ästen des Wahrheitsbaumes Giftäste und mischen ihre Giftblüten unter die Blüten des Baumes der Wahrheit. Die Bienen können die Blüten nur sehr schwer unterscheiden und so sammelt so manche Biene auch den Nektar der Giftblüten ein. Der Honig, der später aus diesem Giftnektar entsteht, hat jedoch schlimme Folgen. Die Bienen, die diesen Honig essen, können ihn nicht verdauen und sterben alsbald. Die Honigbienen versuchen zwar den nachfolgenden Bienengenerationen ihr Wissen über die Unterscheidung der guten von den Tod bringenden Blüten weiter zu geben, jedoch wird dieses Wissen nicht immer von allen angenommen.

Die Moral aus der Geschichte ist, dass jede Biene das Wissen zwar übernehmen kann, jedoch für sich selbst unterscheiden lernen muß, welche die Giftblüten und welche die Wahrheitsblüten sind. Nur durch das Sammeln des Nektars der Wahrheitsblüten entsteht der lebensspendende Honig. Nur dieser Honig sichert den Bienen ein frohes und erfülltes Leben.

Weitere Anmerkungen des Autors zur Gute-Nacht-Geschichte:

Der Erzähler kann je nach Alter und Interesse des zuhörenden Kindes eine Vielzahl von Analogien zum Leben der Menschen herstellen z.B.:

- Der Stamm des Baumes stellt die Grundregeln/Grundwahrheiten des Lebens dar, welche für alle Menschen ohne Unterscheidung nach Rasse Gültigkeit haben, z.B.:
 - Man soll nicht töten.
 - Männer und Frauen haben gleiche Rechte.
 - Was du nicht willst, dass man dir tut, das füg' auch keinem anderen zu.
 -
- Die Hauptäste stellen die verschiedenen Weltreligionen dar, die Zweige die unterschiedlichen Ausprägungen und Auslegungen dieser Weltreligionen.
- Die Äste können auch zusätzliche Wege zur Wahrheit darstellen, z.B. die Wissenschaften, die Kunst udgl.
- Die Blüten der Äste sind als Glaubensgrundsätze zu verstehen, welche von den Religionen und Kirchen den suchenden Menschen angeboten werden. Diese sollen für ein friedliches, respektvolles und gutes Miteinander der Menschen die Basis legen.
- Die verschiedenen Bienenvölker stellen die Menschenrassen dar.
- Die Waben in den Bienenstöcken die verschiedenen Staaten.
- Den Menschen steht es frei, sich von den verschiedenen Kirchen überzeugen zu lassen – so wie es den Bienen frei steht, von allen Blüten des Baumes den Nektar zu sammeln.
- Die Menschen suchen nach den guten Regeln, um ein Leben in Würde und Zufriedenheit und im guten Auskommen mit den anderen Menschen zu leben.
- Eine Biene kann von einem Bienenvolk auch zum anderen übersiedeln, jedoch wird sie die Spielregeln des neuen Bienenvolkes einhalten müssen, um aufgenommen zu werden.
- Die Giftäste und Giftblüten sollen z.B. als Verhetzungen durch Hassprediger im Namen der Religionen angesehen werden. Diese Hassprediger können die Menschen auf ihrer Suche nach der Wahrheit im Herzen erblinden lassen und in die Irre führen.
- Die Unterscheidung zwischen den giftigen und richtigen Blüten kann und muss getroffen werden indem man Vorsicht walten lässt und z.B. durch Bildung die Menschen unterstützt, das Rechte zu erkennen.

„Nichts ist stärker als eine Idee, deren Zeit gekommen ist!“

Victor Hugo (1802-1885), frz. Dichter

Hungarian Version – Magyar nyelv

Az igazság fája

Egy nagypapa egyszer a következő esti mesét mondta el az unokájának:

Egy csodálatos mezőn állt egy hatalmas, gyönyörű fa, az igazság fája. A fa gyökerei mélyen a talajba nyúltak, olyannyira, hogy bármily erős vihar sem árthatott neki. A törzse vastagra és egyenesre nőtt, melyből előbb vastagabb ágak, majd kisebb gallyak nyúltak ki. Virágok végeleáthatatlan sokasága ékesítette a vékony ágacskák milliói. Mindegyik ág saját virágot hozott, eltérő színekben, megkülönböztetve így minden kisebb mellékágacskát egymástól.

Sok méhrajnak volt kaptárja az igazság fája körül. A mézgyűjtő méhek rajai ezernyi irányból repültek a fára. A virágok nektárját keresték, amit szorgalmasan begyűjtöttek, és elvittek a kaptárjukba. A méhek eltérő nagyságúak voltak, és a kaptárjaikban a méhsejtjeik is számtalan félek voltak. A hagyományok miatt, egy kaptár méhecskéi mindig csak egy ág virágairól gyűjtögették a nektárt. Ennek ellenére nem volt megtiltva, hogy más ág virágainak nektárját is megkóstolják, vagy akár össze is gyűjtsék, mivel volt elég virág az összes ágon mindegyik méhecskének.

A méz melyet a méhek a nektár gyűjtésével nyertek nagyon finom volt, és mint élelemforrás a méhraj túlélését is szolgálta. Általában ugyanolyan íze volt a méznek, mert a méhek csak egy ág virágaiból gyűjtötték a nektárt. Ha más ágról is gyűjtöttek nektárt, akkor a méznek másféle, de szintén finom íze volt. A különböző mézfajták ízei által tudták a méhek, hogy nem a szokásos, hanem egy más ágról származik, és így jót tesz, és nagyon értékes is számukra.

De a szél és a madarak magukkal hozták mérgező növények magjait, melyek fennakadtak az igazság gyönyörű fájában. Ebből a magokból aztán az igazság fájának erős ágain mérgező ágak nyíltak, és mérgező virágaik összekeveredtek az igazság fájának virágaival. A méhek csak nehezen tudták megkülönböztetni a virágokat, így néhány méhecske a mérgező virágok nektárját is begyűjtötte. Az ebből elkészített méznek azonban kellemetlen következményei voltak. Azok a méhek, akik ezt a mézet ették, elment az étvágyuk, nem tudtak enni, így hamarosan meghaltak. A méhek persze megpróbálták a következő generációknak átadni azt a tudást, amivel meg tudják különböztetni a jó és a halálos virágokat, de természetesen ez nem volt mindig lehetséges.

A történet tanulsága, hogy minden méh át tudja venni az idősebb méhek tudását, de minden méhnek meg kell tanulni különbséget tenni a mérgező virágok és az igazság virágai között. Csak abból a nektárból lesz éltető méz, melyet az igazság virágaiból gyűjtöttek. Csak ez a méz adhat a méheknek boldog és hosszú életet.

A szerző további megjegyzései a meséhez:

A mesélő a gyerekek kora és érdeklődése szerint, sokféle hasonlósággal élhet az emberi élettel kapcsolatban, pld:

- A fa törzse jelképezi az élet alapszabályait/alapigazságait, melyek minden emberre, bármilyen faji megkülönböztetés nélkül érvényesek. Pld.:
 - Nem szabad ölni
 - A nőknek és férfiaknak egyenlő joguk van
 - Amit nem akarsz, hogy veled megtegyenek, azt mással se tedd meg te magad sem.
 - Stb...
- A legnagyobb ágak jelentik a világ vallásait, a kisebb ágak jelentik a világvallásoknak a különféle formáit, értelmezését és megjelenését.
- Az ágak jelenthetnek egyéb, az igazsághoz elvezető utakat is, mint például a tudományok, művészetek, stb.
- Az virágok az ágakon úgy is értelmezhetőek, mint az alapelvei a hitnek, melyeket a vallások és templomok kínálnak az azt kereső embereknek. Ezen elvekből kell sarjadni az emberek közötti békés és tiszteletteljes együttélésnek.
- A különböző méhrajok jelentik a különféle fajú, származású embereket.
- A méhsejtek a kaptárakban jelentik a különféle országokat.
- Minden embernek szabad joga hogy különféle vallásokat megismerjen, és magáévá tegyen, ahogy a méheknek is szabad választásuk volt a fa bármely virágáról nektárt gyűjteni.
- Az emberek olyan helyes szabályokat keresnek melyek alapján más emberek megértésével méltóságban, és elégedettségben élhetnek.
- Egy méh elköltözhözhet egyik rajból a másikba, de be kell tartania az új raj szabályait ahhoz, hogy elfogadják.
- A mérgező ágak és virágok jelenthetik például a hamis ígehirdetők a vallás nevében tett gyűlöletkeltő felbujtását. Ezek a gyűlöletkeltők elvakíthatják az emberek szemét és megtéveszthetik a szívüket az igazság keresése közben.
- Megkülönböztetést a mérgező és az éltető virágok között csak óvatossággal kell és lehet tenni, mint például az emberek oktatásra törekvő segítségével, azért, hogy fel tudják ismerni az igazságot.

„Csak egy dolog van, mi erősebb a világ összes hadseregénél: egy ötlet, aminek eljött az ideje.”

Victor Hugo (1802-1885), francia költő

Polish Version – Polski Wersja

Drzewo prawdy

Raz jeden dziadek opowiedział swojemu wnukowi następującą historię na dobranoc:

Na pięknej łące stoi okazałe, cudowne drzewo, drzewo prawdy. Korzenie tego drzewa są tak mocno wrosnięte w ziemię, że żadna burza nie byłaby w stanie jemu zaszkodzić. Pień tego drzewa jest gruby prosty, wyrastają z niego gałęzie, z których to z kolei wyrasta wiele cienkich gałązek. Niezliczona ilość kwiatów upiększa miliony delikatnych koniuszków gałązek. Każda gałąź wydaje własne kwiaty i kolory, które różnią się od kwiatów sąsiedniej gałęzi.

Wiele pszczołich rodów usadowiło swoje plastry miodu wokół drzewa prawdy. Miliony pszczoł przylatuje ze wszystkich stron. Szukają nektaru w kwiatkach, zbierają go i gromadzą w swoich plastrach. Ule są różnej wielkości a w tych ulach znajduje się różna ilość plastrów miodu. Według legendy pszczoły z jednego plastra zbierają miód z kwiatów znajdujących się na jednej gałęzi. Nie jest im jednak zabronione smakować i zbierać nektar z innych gałęzi. Na drzewie jest tyle kwiatów, że wystarczyłoby ich dla wszystkich pszczoł.

Miód, który zbierają pszczoły smakuje wyśmienicie i jest podstawą do przeżycia następnych pszczołich pokoleń. Najczęściej smakuje ten miód tak samo, bo zbierany jest z jednej gałęzi. Gdy się zbiera nektar z innych gałęzi, smakuje wówczas trochę inaczej. Przez to rozpoznają pszczoły, że miód wyprodukowany z nektaru zebranego na innych gałęziach jest dla nich również pełnowartościowy.

Niestety poprzez wiatr i ptaki lądują na drzewie prawdy również nasiona roślin trujących. Z tych nasion wyrastają gałęzie, a ich kwiaty mieszają się z kwiatami drzewa prawdy. Pszczoły nie potrafią dobrze rozróżnić tych kwiatów i czasem zbierają nektar z tych trujących. Konsekwencją tego jest, szybka śmierć pszczoł, które skosztowały zatrutego miodu. Prawda o trujących kwiatkach i ich odróżnianiu od tych dobrych jest przekazywana dalszym pokoleniom, nie zawsze jest jednak możliwe uniknięcie nieszczęścia.

Morał z tej historii jest taki, że każda pszczoła może przejąć wiedzę, sama jednak musi nauczyć się odróżniać trujące kwiaty od kwiatów prawdy. Życiodajny miód może powstawać jedynie z nektaru kwiatów prawdy. Tylko ten miód zapewnia pszczołom szczęśliwe i spełnione życie.

Dalsze spostrzeżenia autora odnośnie tej historii na dobranoc:

Czytający zależnie od wieku i zainteresowań słuchającego dziecka może stworzyć różnorakie analogie do realnego życia, na przykład:

- Pień drzewa stanowi podstawowe reguły / podstawowe prawdy życiowe, które dotyczą wszystkich ludzi, niezależnie od rasy, takie jak:
 - Nie należy zabijać
 - Mężczyźni i kobiety mają te same prawa
 - Czego nie chcesz, żeby tobie czyniono, nie czyń innym
 - ...
- Główne konary przedstawiają religie świata, gałęzie oznaczają różne interpretacje poszczególnych religii.
- Gałęzie mogą również przedstawiać dodatkowe drogi do prawdy, jak np. naukę, sztukę i in.
- Kwiaty na gałęziach rozumiane są jako podstawy wiary, które są proponowane przez poszczególne religie poszukującemu człowiekowi. U ich podwalin leży współzycie ludzi polegające na wzajemnym respekcie i przyjaźni.
- Poszczególne rody pszczół są symbolem ludzkich ras.
- Plastry miodu w ulach przedstawiają różne państwa.
- Ludzie mają wolność decyzji, jaką religię chcą wyznawać, tak jak pszczoły mogą zbierać nektar z różnych kwiatów.
- Ludzie szukają w życiu reguł, aby żyć godnie, być zadowolonym i dobrze się rozumieć z bliźnimi.
- Każda pszczoła może przesiedlić się do innego pszczelego rodu, aby jednak być dobrze przyjętą musi zachować reguły gry danego rodu.
- Goście przynoszący truciznę, lub trujące kwiaty są postrzegani jako podżegający do nienawiści w imię religii. Ci kaznodzieje nienawiści powodują, że podlegający ich wpływom ludzie mogą w głębi serca oślepnąć w poszukiwaniu prawdy i zejść z dobrej drogi.
- W podejmowaniu decyzji wyboru dobrych lub trujących kwiatów trzeba być ostrożnym, pomaga w tym kształcenie się, aby rozpoznawać prawdę.

„Nic nie jest silniejsze od idei, której czas nastał!”

Victor Hugo (1802-1885), francuski pisarz

Romanian Version - Versiune Romaneasca

Copacul adevărului

Într-o seară un bunic i-a spus nepoțelului său o poveste înainte de culcare:

Se face ca există undeva pe o pajiște un copac mare și frumos. Copacul adevărului. Rădăcinile acestui copac sunt adânc înfipte în pamânt, așa că nici o furtună nu îl poate clinti. Trunchiul copacului este mare și drept. Partea superioară a copacului se împarte în ramuri mari care la rândul lor se împart în altele mai mici și apoi în rămurele. O varietate infinită de inflorescențe decorează milioanele de rămurele. Fiecare crenguță are propria culoare și propria formă a inflorescenței.

Multe roiuri de albine locuiesc în preajma copacului adevărului. Albinele care culeg mierea zboară cu miile în toate părțile. Ele adună de zor polenul florilor și îl aduc în stup. Stupii de albine au diferite mărimi și un număr diferit de faguri. Prin tradiție albinele aceluiași roi adună polen de pe o singură ramură. Dar nu este interzis să guste sau chiar să adune polen și de pe celelalte ramuri. Pe fiecare ramură sunt destule flori pentru toate albinele.

Albinele prepară o miere delicioasă cu polenul colectat. Este foarte important pentru albine deoarece este singura lor sursă de hrană. Aproape întotdeauna mierea are același gust deoarece albinele adună polen de pe aceeași ramură. Uneori însă ea are alt gust, dar este la fel de delicioasă. Aceasta deoarece albinele aduc miere și de pe alte ramuri. Diferitele arome ale mierii le fac pe albine să înțeleagă că și polenul de pe alte ramuri, nu doar cele tradiționale, le poate fi folositor.

Dar vântul și păsările aduc cu ele semințe de plante otrăvitoare. Acestea se așază pe ramuri. Din aceste semințe cresc ramuri otrăvitoare pe ramurile cele puternice ale copacului adevărului, iar aceste ramuri la rândul lor produc flori otrăvitoare. Astfel devine dificil pentru albine să deosebească florile otrăvitoare de cele sănătoase. În acest fel, unele albine adună polen și de pe ramurile cele otrăvitoare. Mierea care este produsă cu polenul cel rău are efecte dăunătoare. Albinele care mănâncă această miere nu o pot digera și vor muri curând. Albinele încearcă să transmită cunoștințele dobândite despre cum să diferențieze florile cele bune de cele aducătoare de moarte, dar acest lucru nu este întotdeauna posibil.

Morala acestei povești este că albinele pot folosi înțelepciunea albinelor mai în vârstă. Dar fiecare albină trebuie să afle singură care sunt ramurile otrăvitoare și care sunt cele bune. Adunând miere doar de pe ramurile cele bune albinele pot produce mierea dătătoare de viață. Doar cu ajutorul acestei mierii pot albinele duce o viață plăcută și plină de realizări.

Remarci suplimentare ale autorului despre poveste:

Povestitorul ar mai putea adăuga, în funcție de vârsta și interesul copilului care ascultă, numeroase analogii referitoare la viața oamenilor. De exemplu

- Trunchiul copacului reprezintă adevărurile de netăgăduit, care vor fi permanent valabile pentru toate ființele, pentru toate rasele, adevăruri de genul:
 - Să nu ucizi
 - Egalitatea drepturilor bărbatului și femeii
 - Fă-le altora ceea ce ai vrei și alții să-ți facă ție
 - Etc.
- Ramurile principale reprezintă religiile lumii, crenguțele pot fi privite ca diferite variații și interpretări ale acestora.
- Ramurile pot reprezenta la fel de bine căi suplimentare de a ajunge la adevăr, de exemplu știința, artele frumoase, etc.
- Florile reprezintă principiile religioase, oferite de diferite religii și biserici oamenilor care caută soluții. Aceste principii ar trebui să constituie baza unei co-existențe pline de pace și respect.
- Stupii sunt diferitele rase ale lumii.
- Fagurii din stup sunt diferitele țări.
- Orice ființă omenească are dreptul de a asculta și de a alege așa cum albinele au dreptul de a colecta polen de pe oricare dintre crenguțe și de pe diferite tipuri de flori.
- Oamenii caută regulile cele bune pentru a trăi o viață plină de demnitate, satisfacție și bună înțelegere cu ceilalți oameni.
- O albină poate migra din stupul ei în stupul vecin, dar trebuie să respecte regulile noii colonii de albine pentru a fi acceptată.
- Ramurile cele otrăvitoare și florile cele otrăvitoare pot fi văzute de exemplu ca agitația malițioasă făcută în numele bisericii de către unii predicatori plini de ură. Acești predicatori pot orbi sufletele oamenilor care se află în căutarea adevărului.
- Diferențierea între florile otrăvitoare și cele bune poate și trebuie să fie făcută cu multă grijă și ajutându-i pe oameni să aleagă mesajul cel corect, de exemplu prin educație.

Nu există nimic mai important decât o idee căreia i-a sosit timpul.

Victor Hugo 1802 1885, poet francez

Russian Version - Русская версия.

Дерево правды.

Однажды дедушка рассказал своему внуку на ночь такую историю:

На одном удивительно прекрасном лугу стоит могущественное и красивое дерево – дерево правды. Корни дерева прочно укрепились в земле, так что ни один сильный ураган не мог его повредить. Ствол у дерева вырос толстый и прямой. Из ствола росли толстые ветви, из которых в свою очередь росли ветви потоньше. Разнообразные цветы украшали миллионы тонких ветвей. На каждой веточке росли цветы определённого цвета и формы, так что все веточки отличались друг от друга.

Много пчелиных семей построили свои ульи вокруг дерева правды. Тысячами летали пчёлы со всех сторон дерева. Они искали и усердно собирали нектар и несли его к ульям. Все ульи отличались друг от друга по размеру и количеству сот. По преданию пчёлы из одного улья собирали нектар только с цветов одной определённой ветви. Однако им не запрещалось также пробовать и собирать нектар с других ветвей. На дереве было достаточно цветов для всех пчёл.

Мед, получаемый пчёлами после сбора нектара, был очень вкусный. Он являлся основой питания и жизнедеятельности всей пчелиной семьи. Чаще всего мед имел одинаковый вкус, так как нектар собирался с цветов одной ветви. А когда нектар собирался ещё и с других ветвей, то вкус мёда приобретал новый вкус. Благодаря разным сортам мёда пчёлы точно знали, что нектар, собранный с других ветвей, также является для них очень ценным.

Но ветер и птицы приносили к дереву также семена ядовитых растений, которые прочно укреплялись на великолепном дереве правды. Тогда из этих семян на сильных ветвях дерева правды вырастали ядовитые ветви и цветы обеих ветвей перемешивались. Пчёлам было очень сложно различить цветы друг от друга, и некоторые из них собирали нектар с ядовитых цветов. Мёд, полученный из ядовитого нектара имел тем не менее плохие последствия. Пчёлы, которые ели этот мёд, не могли его переварить и сразу умирали. Медоносные пчёлы пытались передать свои знания о том, как отличить хороший цветок от смертоносного, следующему поколению пчел, но это не всегда получалось.

Мораль этой истории такова, что каждая пчела должна не только перенимать знания от старшего поколения, но и самостоятельно учиться отличать ядовитые цветы от цветов правды. Только от сбора нектара с цветов правды получается животворный мёд. Только этот мёд обеспечит пчёлам полную радости жизнь.

Примечания автора к истории:

Рассказчик может в зависимости от возраста и интересов ребенка проводить любое множество аналогий к жизни людей, например:

- ствол дерева представляет здесь основы человеческой жизни, которые одинаковы для людей любой расы без исключения:
 - нельзя убивать;
 - мужчины и женщины имеют равные права;
 - относись к людям так, как ты хочешь, чтобы они относились к тебе.
 - ...
- Основные ветви представляют различные религии мира, ветви поменьше представляют различные умозаключения этих религий.
- Ветви могут также представлять дополнительные пути к правде, например, науки, искусство и т. д.
- Цветы на ветвях нужно понимать как принципы вероисповедания, которые предлагаются ищущему человеку религиями и церковью. Они должны быть основой для мирного и уважительного сосуществования людей.
- Различные пчелиные семьи представляют расы человечества.
- Соты в ульях – это различные государства.
- Люди могут сами определять для себя вероисповедание - так как в нашем примере пчёлы собирают нектар со всех цветов дерева.
- Люди определяют необходимые правила жизни в обществе с достоинством и в согласии с другими людьми.
- Каждая пчела может переселяться от одной семьи к другой, при этом она должна соблюдать правила новой семьи.
- Ядовитые ветви цветов должны пониматься как подстрекательство проповедником ненависти от имени религии. Эти проповедники ненависти могут сбить человека с правильного пути в поиске правды.
- Различение ядовитых и правильных цветов должно прививаться человеку с помощью образования, например, знание своих прав.

«Ничто не сильнее той идеи, чьё время пришло!»

Виктор Гюго (1802-1885), французский поэт.

Spanish Version - Versión en Español

El árbol de la verdad

Una noche un abuelo contó una fábula a su nieto para que durmiese:

En una hermosa pradera existe un gran y hermoso árbol. Es el árbol de la verdad. Las raíces del árbol están profundamente enterradas bajo la tierra, de forma tal que ninguna tormenta pueda dañarlas. El tronco del árbol es largo y creció en forma recta. De ahí, este tronco se divide en ramas grandes que a su vez se dividen en ramas más pequeñas y en pequeñas ramitas. Una inmensa variedad de flores decoran millones de delgadas ramas. Cada rama tiene un único tipo de flor en forma y color.

Muchas colonias de abejas tienen sus colmenas alrededor del árbol de la verdad. Las abejas vuelan por miles de un rincón a otro del árbol. Están siempre bien ocupadas recolectando el néctar de las flores que deben llevar de vuelta a las colmenas. Las colmenas de las abejas tienen diferentes tamaños y diferente número de panales. Debido a la tradición, las abejas de un panal solo recolectan néctar de una misma rama. Pero no está prohibido probar y recolectar néctar de otras ramas también. En cada rama hay suficientes flores para todas las abejas.

Las abejas producen una deliciosa miel con el néctar recolectado. Es muy importante para las abejas porque es su única fuente de alimento. Casi siempre la miel sabe igual, ya que las abejas solo recolectan el néctar de una sola rama. A veces la miel sabe distinta pero igual de deliciosa, ya que las abejas recolectan de otras ramas también. Los diferentes sabores de miel hacen saber a las abejas que el néctar de otras ramas, no solo el tradicional, es también muy útil para ellas.

Pero el viento y los pájaros traen consigo semillas de plantas venenosas. Estas se adhieren a las ramas. De estas semillas, ramas envenenadas nacerán sobre las fuertes ramas del árbol de la verdad, y de estas ramas retoñarán flores envenenadas. Es difícil para las abejas saber cuáles flores son las malas de las buenas, así que algunas abejas recolectarán néctar de flores envenenadas también. La miel que se produce del néctar envenenado tiene consecuencias desastrosas. Las abejas que comen esta miel no pueden digerirla y pronto morirían. Las abejas tratan de transmitir su conocimiento en cómo diferenciar las buenas flores de las malas de generación en generación, pero no siempre este conocimiento es aceptado.

La moraleja de esta historia es, que cada abeja puede usar el conocimiento de las abejas más viejas. Pero cada abeja tiene que aprender por sí sola, cuáles son las flores buenas de las malas. Solo mediante la recolección del néctar de las flores buenas la miel que da la vida puede ser producida. Solo con esta miel las abejas pueden tener una vida feliz y completar su vida.

Las siguientes notas del autor para esta fabula para dormir:

La persona que relate el cuento puede añadir, dependiendo en la edad e interés del niño que la escucha, numerosas analogías de la vida de la gente, por ejemplo:

- El tronco del árbol representa la indudable base que debe ser valida para todos los seres humanos, para todas razas,por ejemplo:
 - No mataras
 - El hombre y la mujer tienes los mismos derechos
 - No hagas al prójimo lo que no quieres que el prójimo te haga a ti
 - etc.
- Las ramas principales representan las religiones del mundo, las ramas mas pequeñas deberán ser vistas de muchas formas e interpretaciones
- Las ramas representan también caminos adicionales a la verdad, por ejemplo: La ciencia, las bellas artes, etc.
- Las flores son los principios religiosos, que son ofrecidos por las religiones y las iglesias a las personas que las buscan. Estos principios deben ser construidos sobre las bases de paz y respeto a la coexistencia
- Las colmenas son las diferentes razas de la humanidad
- Los panales en las colmenas son los distintos países
- Cada ser humano tiene la libertad de escuchar y ver por si mismo, así como las abejas tienen la libertad de recolectar néctar de cualquier rama o flor
- Las personas buscan buenas reglas para vivir sus vidas con dignidad, satisfacción y un buen entendimiento entre
- Una abeja puede migrar de su colmena a otra, pero tiene que respetar las reglas de la nueva colmena para ser aceptada
- Las ramas y flores envenenadas pueden ser interpretadas como por ejemplo, agitaciones mal intencionadas por predicadores del odio en el nombre de las religiones. Esta personas pueden cegar los corazones de las personas en su búsqueda de la verdad
- La diferenciacion entre las flores envenenadas y las que no puede y debe ser hecha mediante la cuidadosa ayuda a la gente de entender el mensaje correcto, como por ejemplo: la educuión

„No hay cosa mas poderosa de una idea que la idea que su tiempo ha llegado“
Víctor Hugo (1802-1885), Escritor Francés

Next Language

This is for your translation of the base story in an additional language!

Thanks for your support!

Continuing stories to the base story

This chapter is offered for continuing stories to other Wikibookians. The continuing stories have to follow the spirit of the base story.

Language XYZ

Indisputable Rules Representing the Trunk of the Tree of the Truth

The intension of this chapter is to collect indisputable rules for a peaceful coexistence from the prospective of the various religions.

- o Thou shall not kill
- o Men and women have the same rights
- o Do unto others as you would have others do unto you
- o ...

Conclusions and Requests

Dear Reader,

in case you are convinced by this project, pls. do not hesitate and improve the book, send out links to your friends and acquaintances and of course: TELL IT TO CHILDREN!

The author.

References

under construction!

Pls. feel free to add a link.